

πώς θὲ ν' ἀγοράσων τὸ σπίτιν / τῆς Χρουσίνας διὰ δώδεκα ρεάλια. Ἐπηλογήθην λέγειν ὁ Μανώλης καὶ εἶπε τοῦ Μάρ / κου ᾧς εἶσαι μάρτυρας Μᾶρκον πώς δίνω καὶ ἐγὼ τὰ δώδεκα ρεάλια νὰ τὸ πάρων ὡ / σὰν κολληταράνος καὶ μακάριν ἢ πάγην καὶ παραπάνων ἐγὼ τὰ δώνω νὰ τὸ πάρω.

/ — Ιωάννης Γαβαλᾶς ἀντιμάρτυρας πώς ἐγροίκησε τοῦ ἄνωθεν Μᾶρκου / τὴν ἄνωθεν μαρτυρίαν καὶ ἔγραψα κἀγὼ Καλλίνικος ἵερο / μόναχος μὴ ξέροντας νὰ γράψῃ. —

/ — Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψαν τὶς ἄνωθεν μαρτυρίες.

706

*Μαρτυρία*φ. 373^v

/ Φ 404

'Εβγαλμένη

/ — 1687/ Γεναρίου 22/ ἐνεφανίστησαν εἰς τὴν μπαρρησία κάμου τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου ὁ [Γεωργά] / κης Σουμμαρούπας καὶ ὁ κύρ Μανώλης Μπαζαρᾶς ἀπὸ ζήτησιν τοῦ παπᾶ κύρ Γεωργίου Νομικοῦ οἱ ὅποιοι μαρτυροῦν καὶ λέσιν πώς ἐπῆγεν ὁ κουνιάδος τοῦ μαστρὸς Γεώργην τοῦ Τζιριώτην ὁ Ζαχαρίας [ ] / του ἡ κερὰ Κατερίνα ἡ ἀδελφὴν τοῦ ἄνωθεν μαστρὸς Γεώργην εἰς τὸν Τζετζαμόν καὶ [...] μασ[ ] / ἄνωθεν παπᾶ καὶ εἶπαν τοῦ ἀφέντη παπᾶ ἔξερε πώς ἐγοράσαμε τὸ πρᾶμα τῆς Χουρσίνας [ ] / τρία τετάρτια ὅπού ἔχεις καὶ ἡ ἀγιωσύνη σου τὸ παντίκιν καὶ νὰ μᾶς γνωρίζης νοικοκύριδε[ς ἡ] / πὸ τὴν σήμερον. Ἐπηλογήθην λέσιν ὁ ἀφέντης ὁ παπᾶς καὶ εἶπεν τοὺς ἐγώ δωσα γνο[ ] / νοικοκύριδες διατὶ ἐγὼ δὲν τὸ ἀφήνω διατὶ εἴμαι παντικάτορας καὶ κολληταράνος καὶ γον[ ] / καὶ δὲν τὸ ἀφήνων καὶ ἀν ἐδώκετε ἀσπρα ἐγὼ σᾶς τὰ δώνω νὰ τὸ πάρων. τάπασίν του [ ] / δώδεκα ρεάλια ἐδώκαμε καὶ δώσμας τα καὶ ἔπαρέ τον. Ἐπηλογήθην λέσιν ὁ παπᾶς καὶ εἶπεν / τοὺς σὰν ἔρθην ἐκεῖνος ὅπού τὸ γόρασεν θέλω τοῦ δώσειν τὰ ἀσπρα του νὰ τὸ πάρων. Τοῦτον / μαρτυροῦσιν καὶ ἄλλο δὲν κατέχουν.

/ — Γεώργη Σουμμαρίπα καὶ Μανώλη Μπαζαρᾶς βεβαιώνομεν ὡς ἄνωθε.

/ — Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

/ — Ακόμα ἐνεφανίστην καὶ ὁ κύρ Δημήτρης τῆς Δάφνης καὶ μαρτυρῶ καὶ αὐτὸς ὡς ἄνωθεν μαρτυροῦν καὶ οἱ ἄλλοι διατ[τίν] / ήτυχεν ἐκεῖ πρεζέντε. Ἀκόμα λέγειν πώς ἥδωσε τοῦ μαστρὸς Γεώργη τὰ ἀσπρα του ποὺ ἐγόρασεν τὸ ἄνωθεν πρ[ᾶ] / μα μέσαν εἰς τὸ σπίτιν ποὺ ἐκρίνασιν οἱ πίτροποι καὶ δὲν ἥθελε νὰ τὰ πάρη.